

Viata scandaloasa a Regelui Carol, de Barbara Cartland Dinastia Hohenzollern in Romania

Dinastia Hohenzollern in Romania

Popoarele Europei s-au putut mandri adesea cu conducatori dintre cei mai de seama apartinand unor dinastii a caror renume s-a pastrat viu in amintirea urmasilor ca fiind mari infaptuitori de stat. Printre acestea se numara : Tudorii, Plantagenetii, Stuartii , Hanovra in Anglia , Romanovii in Rusia, Hohenzollernii in Romania .

Intre acestea cazul Romaniei este cu totul aparte intrucat Hohenzollernii nu aveau sange romanesc ci au fost alesi sa conduca destinele tarii datorita conjuncturii anului 1866.

In 1865 Alexandru Ioan Cuza , principele Moldovei si Munteniei, a fost inlaturat de la tron printr-un complot pus la cale de partidele vremii, adica mai bine spus prin tradarea adjutantilor sai. Puterile europene au recunoscut Unirea Principatelor din 1859 doar pe timpul domniei lui Cuza , de aceea in 1866 se desfasura o activitate diplomatica deosebita pentru aducerea unui print strain. Insi domnitorul Cuza afirma : « *Eu voiesc sa fie bine stiut ca niciodata persoana mea nu va fi nici o impiedicare la orice eveniment care ar permite de a consolida edificiul public la a carei asezare am fost fericit a contribui.* »

Instaurarea acestei dinastii straine era dorita din urmatoarele motive : mentinerea si consolidarea statutului national, cresterea prestigiului european , intarirea autonomiei si nu in ultimul rand incetarea luptelor pentru domnie atat de acerbe care macinasera de veacuri viata politica a romanilor. 18943mdl42gob1e

Dupa o perioada de cautari si dupa ce contele de Flandra a respins propunerea delegatiei romanesti, la initiativa lui Napoleon al III-lea, Ion C Bratianu pleaca in Germania la Dusseldorf. Aici Carol, fiul Principei Carol Anton de Hohenzollern accepta , un mare rol avand si doamna Hortense Cornu (prietena de suflet a lui Napoleon III), ursitoarea spirituala a acestei imbieri care facuse dinainte demersuri asupra lui Carol.

Alegerea lui Carol ca print domnitor in Romania era asadar sprijinita de Franta prin Napoleon al III-lea, dar si de Prusia prin cancelarul Otto von Bismark. De mentionat este faptul ca bunica printului marea ducesa Stefania de Baden era fata de suflet a lui Napoleon Bonaparte.

Resedinta Hohenzollernilor se afla in muntii Padurea Neagra la granita franco-germana , locul de unde izvoraste Dunarea , fluviu care parca s-a incapatanat sa-si poarte stapanul pe cursul sau pana in tara unde musca victorios pamantul si imbratiseaza Marea Neagra, taramul unde printul a domnit si a murit ca rege al tarii. Dinastia de Hohenzollern precum arata si cuvantul despartit in germana , hoch-inalt, varf, zollern-colina, deci « inalta

colina » , sens care corespunde pe deplin virtutilor nobiliare germane , recunoscuta in intreaga Europa pentru ca a dat generatii de personalitati ale istoriei medievale si moderne intre care si Dinastia Regala a Romaniei : **Carol** I , Ferdinand I. **Carol** II, Mihai I.

Aci asadar, in acest varf inalt se inalta un adevarat « cuib de vulturi » , castelul Sigmaringen , unul din cele doua leagane de piatra ale neamului puternic al Hohenzollernilor. Acolo era cuibul Aquilei Negre, cel mai inalt ordin si simbol al casei regale prusiene instituit de Friederich I la 1701 si tot acolo s-au nascut **Carol** I si Ferdinand I. do943m8142goob

Acest mic principat era stapanit de principele **Carol** Anton de Hohenzollern si principesa Josefina parintii lui **Carol**, care au acceptat de buna voie, fara razboi Unirea la Prusia in 1850. Deviza acestei case era Nihil sine Deo (Nimic fara Dumnezeu) care indica respectul pentru Suprema Forta, fiind preluata si de catre Dinastia Romana.

Asadar acest print strain pe numele sau **Carol** Ludovic de Hohenzollern de numele caruia s-au legat pe veci destinele Romaniei, s-a nascut in ziua de 7/20 aprilie 1839 fiind al doilea fiu al principelui **Carol** Anton si al sotiei sale Josefina care i-a daruit 6 copii : Leopold, Stefania, **Carol**, Anton, Friederich si Maria. Educatia primita in familie a fost dintre cele mai alese, de mult ori chiar spartana, parintii fiind destinati unei cariere militare, lasand ca mostenire fiilor o intregime de suflet, netramutata si cinstita.

Carol, dupa terminarea cursurilor secundare a intrat la Scoala de Cadeti din Munster (1856) apoi a urmat Scoala de artilerie si geniu din Berlin (1857), a participat la cursuri de literatura franceza la Universitatea din Bonn (1863) iar in 1864 s-a distins ca ofiter in razboiul impotriva Danemaricii. In 1866 avea 27 ani si era locotenent in Regimentul al doilea de Dragonii ai garzii prusace.

Dupa ce a acceptat tronul Romaniei, sprijinit fiind de Napoleon al III lea, Wilhelm I si Otto von Bismark, legaturi benefice pentru statul roman, printul a luat drumul Romaniei alaturi de Ion C.Bratianu sub numele fals de Karl Hettingen pe traseul Augsburg-Munchen- Salzburg- Viena – Pesta – Timisoara- Bazias, intrucat se profila razboiul dintre Austria si Prusia , iar **Carol** fiind ofiter in armata prusaca, putea fi arestat si impuscat.Drumul de la Bazias pana la Bucuresti s-a facut cu trasura deoarece nu exista o retea de cale ferata , si a durat circa 24 ore, cai trebuind sa fie in permanenta schimbati la fel ca si lanturile rupte.

Era ziua de 10 mai 1866 (devenita ulterior ziua Regelui) cand printul intra in Bucurestiul prafuit , mistuit de seceta. Insa chiar in ceea dupa-amiaza, cand multimea se ingesuia sa-si salute suveranul o ploaie calda de primavara sfintea aceea venire dupa o lunga seceta.

Tara care s-a infatisat printului nu era deloc asa cum credea : deplasarea se facea anevoios, neexistand cai ferate, drumurile erau doar de piatra, strazile mizere,insa toate acestea contrastau cu bucuria si simplitatea taranilor veniti sa-i ureze bun venit. Printul nu

era dezamagit intrucat nu si-a facut niciodata bataie de cap ca sa caute sa-i mearga bine trupeste ori sa umble dupa stralucire si marire, cata vreme avea altele mai bune de facut.

Si intr-adevar lucrurile de care trebuia sa se ocupe imediat erau numeroase si el s-a straduit sa le faca cat mai bine. A construit poduri de fier, o retea de cai ferate, banci de credit agricol, a marit armata inbunatatind-o, a ridicat mosii regale, biserici , scoli. S-a preocupat de industria casnica care sporeste mult si marea sa realizare podul intre Fetest si Cernavoda de 19 km care ii poarta numele . Capitala s-a dezvoltat si ea alaturi de tara, luptele de partid s-au potolit cu mult, cu toate ca ele contiuna mereu. De numele sau se leaga si castigarea Independentei se stat a Romaniei intre 1877-1878 in luptele grele ce s-au dat la Plevna unde regele a avut comanda suprema participand alaturi de tarul Alexandru al II lea al Rusiei si marele duce Nicolae. Din otelul tunurilor de la Plevna regele si-a facut o coroana in amintirea acelor lupte in urma carora Romania si-a proclamat Independenta la 10 mai 1878, inca o zi de glorie pentru rege amintind de cea cand a intrat in capitala in 1866.

In 1881 Romania se proclama regat iar **Carol** devine astfel regele mult dorit al romanilor, care a domnit timp de 48 de ani (mai mult chiar si decat Stefan cel Mare) fiind supranumit **Carol** I Inteleptul datorita firii sale nici vesele nici deschise, avand o privire agera ce te izbeste ca trasnetul, punctual si corect fara abatere, cerand intotdeauna de la toti de pe langa dansul sa fie tot asa si fiindca el niciodata nu si-a ingaduit siesi nici o abatere, palatul intreg tremura de el.

Cea care avea sa-i fie alaturi mereu, ca o regina si sotie a fost principesa Elisabeta de Wied ce s-a nascut la 29 decembrie 1843 in castelul parintesc din Neuwied, langa Rin, tatal fiind Printul Herman de Wied si mama printesa Maria de Wied, fiica de duce. Era asadar fiica Rinului, fluviu cu legende fermecatoare dar si fiica fascinantei paduri Monrepos.

Pseudonimul cu care avea sa fie cunoscuta este cel de Carmen Sylva- carmen- poezie, cantec iar silva- padure fiind expresia sentimentelor poetice de dragoste fata de universul copilariei. Ea s-a casatorit cu domnitorul **Carol** pe atunci in 1869, respectand Constitutia Romaniei potrivit careia printul putea sa aleaga doar o fata de vita nobila straina. In 1870 se nastea singurul lor copil, o fata pe numele sau Maria care insa avea sa moara 4 ani mai tarziu in urma unei raceli de febra tifoida, lasand un gol profund in inimile indureratilor parintii si nu numai. Regina avea sa-si amiteasca mereu chipul si surasul fetitei in poezii precum Mama, Adesea ma uit la usa. De mentionat aici sunt legaturile pe care le-a avut regina cu George Enescu (care-si avea propria camera atat la castelul Peles cat si la palatul Cotroceni), Vasile Alecsandri si Mihai Eminescu (incidentul cu acesta din urma fiind cu totul deosebit ;fiind invitat la palat de insusi regina Elisabeta , aceasta i-a dat poetului sa citeasca una din poeziile sale cerandu-i apoi parerea ;marele poet ar fi raspuns : *»Maiestate , in forma aceasta ar fi mai bina sa nu fie publicata ! »* , la care regina indignata i-a spus *« Uiti ca vorbesti cu regina Romaniei ! »* ;poetul , degajat i-a raspuns : *«Da, dar nu cu regina poeziei.»*)

Regele s-a stins din viața la 27 septembrie 1914, parca la timp pentru a nu obliga țara să intre în război de partea Germaniei împotriva voinței sale. În testamentul redactat la 14-25 februarie 1899 primul și ultimul gând al său a fost îndreptat către *« iubitul meu popor pentru care inima mea a batut neîncetat și care a avut deplină încredere în mine, zi și noapte m-am gândit la fericirea României călăuzit fiind de deviza »Tot pentru țară, nimic pentru mine », care a ajuns acum să ocupe o poziție vrednică între statele Europei »*. La scurt timp, în 1916 după doi ani de singurătate și tristete, ani în care dormea anume în apartamente înghețate, se stinge din viața la 18 februarie suferind de gripă și congestie pulmonară, regina Elisabeta fiind înmormântată cu mare răceală, fără lacrimi, soarta ei tristă dovedind încă o dată desertăciunea marilor lumesti .

Trupurile primilor doi regi ai României se afla înmormântați la Biserica din Curtea de Argeș, ctitorie a lui Neagoe Basarab, restaurată de **Carol I** .Acolo zace între cosciugul regelui și al reginei într-o cutiută pirogravată de regina Maria osemintele micutei printese Maria.Cripta de piatră a unit astfel pentru eternitate barbatul , soția și singurul lor copil.Cuib de vulturi împreunați în moarte.

Printre numeroasele realizări ale perechii regale se numără și Castelul Peles , mult vizitat atât de regina Elisabeta în copilarie cât și de **Carol**.Clădit între 1873-1883 în mijlocul unei din cele mai frumoase priveliști ce se pot închipui , luând numele râului ce curge în apropiere, fiind mandria celor doi care adesea veneau cu drag în acel cuib de pace și liniște , lucrat cu atâtea măiestrie de artistul german dl Stoerh și arhitectul ceh Karel Liman în stilul neo-renasterii germane .Întrebat fiind regele dacă nu cumva castelul a fost construit prea aproape de graniță, Suveranul a răspuns : *« Poate nu va fi mereu această graniță »*.Și ce dreptate conțineau cuvintele regelui ! Ele aveau să se adeverească câțiva ani mai târziu, în 1918.Superbe sunt în castelul Peles :Holul de Onoare, Salile de Arme, Sala de Consilii, Cabinetul de Lucru, Sala Florentina, Salonul Turcesc, Sala de Teatru, Sala de Concerte.

Intrucât în 1881 la proclamarea Regatului **Carol** și Elisabeta nu aveau nici un urmaș direct care să asigure continuitatea dinastiei, succesiunea s-a făcut din randurile familiei regelui.Astfel a ajuns pe tronul României în 1914 Ferdinand I de Hohenzollern , născut în 1865, fiul cel mare al fratelui lui **Carol**, Leopold.Ferdinand vine pentru prima oară în România în 1884, apoi se întoarce în țara natală unde își continuă liceul la Düsseldorf , urmează cursurile Universității din Lipsca și Școala superioară de Științe Politice și Economice din Tübingen.Invăța totodată cu profesorul Paun limba literatură istoria și geografia românilor, instrindu-se totodată și din punct de vedere militar.

Își însușește cu ușurință limba franceză ,engleză, rusă iar româna îi devine familiară, ținând cont că va fi în viitor regele românilor. Iată portretul făcut de profesorul V.D.Paun : *»balai, naltut, subțirel la trup, cu ochi albaștri, foarte blânzi, cu nasul arcăt, semnul cel mai caracteristic al liniei suabe de Hohenzollern cu expresia fetei așa de fină și curată ca ai crede-o de fată mare. »* Acest tânăr zvelt cu nasul corioat al Aquilelor Negre , cu urechi foarte mari, ca niște palnii enorme sosese la București în anul 1889 .

Prins in anturajul regelui si al reginei care il instruiau in de- aproape, el se indragosteste lulea de fumoasa **Elena** Vacarescu, domnisoara de onoare a reginei Elisabeta, poeta si ea , ce descindea din vechea familie boiereasca a Vacarestilor

care lasasera atatea poeme de amor (exemplu Ienachita Vacarescu).Cea care le-a influentat si sprinjit idila a fost nimeni alta decat regina Elisabeta ,romantica din fire, neluand in seama statutul casei regale care a stabilit ferm prin lege ca nu ingadua casatoria mostenitorului decat cu o fata straina. Consiliul de ministri s-a impotrivit categoric in frunte cu prim- ministru Lascar Catargiu, moldovean varstnic si cu o limba lata care i-a spus reginei : »*Maiestate, aiasta nu se poate !* »,referindu-se la idila printului cu prefrumoasa poeta. Cel care a intervenit autoritar a fost regele insusi care a expediat-o pe regina la castelul natal din Neuwied pentru vreo doi ani, iar Ferdinand s-a dus la Castelul din Sigmaringen, zicand ca se sinucide. Cat despre **Elena** Vacarescu ea a fost pur si simplu exilata stabilindu-se pentru totdeauna in Franta . Corespondenta celor doi indragostiti urma o viata intreaga prin scrisori in care ei isi plangeau iubirea nedorita care insa nu a incetat niciodata.

Pentru a-si stinge amarul regele se casatoreste , respectand Constitutia, cu printesa Maria, nascuta in tara ceturilor dese, Marea Britanie la 3 octombrie 1875 in castelul Eastwel Park in comitatul Kent fiind primul copil al ducelui Alfred de Edinburg (fiul reginei Victoria) si al ducesei Maria (fiica tarului Alexandru al II al Rusiei si a printesei Maria de Hesse a Germaniei).Cei doi se casatoresc in plina iarna decembrie 1892, Ferdinand avand 27 de ani , iar Maria 17.Cel care insa i-a condus din umbra atent si sever , urmarindu-le fiecare pas si instruindu-i a fost insusi regele care le-a rezervat Palatul Cotroceni , iar la Sinaia , langa superbul Castel Peles , a construit dupa gustul preafumoasei englezoaice , Castelul Pelisor care gazduieste Camera de Aur, Capela sau Dormitorul de Aur al Reginei, intregul palat fiind construit in stilul Art- Nouveau.

La moartea regelui **Carol** lumea era in prag de razboi iar Romania trebuia sa decida de partea cui sa intre : a Antantei (Anglia, Franta, Rusia) sau a Puterilor Centrale (Germania, Austro-Ungaria).Ferdinand ar fi inclinat spre Puterile Centrale fiind prusac de origine , crescut in spiritul rozboiului nemtesc. Insa in comparatie cu firea neinduplecata si severa a unchiului sau **Carol**, Ferdinand era stangaci, timid, sovaieInic, astfel ca vulcanica sa sotie , englezoaica Maria l-a influentat puternic sa accepte intrarea Romaniei de partea Antantei , ca o garantie a implinirii visului de unitate national-statala.

Asa se face ca romanii condusi de un monarh neamt au dat lupte grele incepand din 1916, anul intrarii in razboi, cu armatele germane si austro-ungare.Sfatul reginei Maria, ea insusi un ambasador de nadejde al tarii peste hotare, s-a dovedit a se adeveri.Dupa calvarul razboiului Intregirii neamului romanesc , s-a realizat epopeea Marii Unirii de la 1918 . La Alba Iulia , in 15 octombrie 1922 , dupa faurirea Romaniei Mari , regele Ferdinand impreuna cu regina Maria au fost incoronati in Catedrala ortodoxa , ca Regi ai tuturor romanilor de la Nistru la Tisa.

Domnia regelui Ferdinand cu toate ca a durat doar 13 ani , Intregitorul sau Fidelul , cum i s-a spus a dus tara spre o noua treapta de prosperitate, Romania avand la moartea sa 17

milioane locuitori si 295000 km patrati.Cel care daduse pamant luptatorilor de la Marasesti , putea acum sa moara linistit.Dupa ce a scapat ca prin urechile acului de febra tifoida ce-l lovise in 1897 a ramas cu o paloare galbuie si cu sechele toata viata.Lunga suferinta pricinuita de un cancer la intestine s-a incheiat intr-un scaun cu rotile amenajat langa Pelisor cu cartea de rugaciuni pe genunchi, chinuit fiind si sufleteste de escapadele si renuntarile la tron ale fiului mai mare , **Carol** II.Desi fusese initial operat de un chirurg parizian, Suveranul se stinge din viata in 1927 la 63 de ani.Inca o Aquila Neagra s-a prapadit in Carpati , fiind inmormantat tot la Curtea de Arges in necropola regala.

In urma sa a ramas o preafrumoasa sotie (de care I. G. Duca in Amintiri Politice spunea : *»e o fiinta de care trebuie sa te sfiesti, fiind stralucitoare la fizic ca si la moral, incat iti ia vazul, nimeni nu o poate intrece.Frumoasa de o frumusetate incantatoare, nu cred sa fi fost in Europa multe femei care sa se fi putut asemui cu ea... »*) si 6 copii.

Primul nascut a fost **Carol** II in 15 octombrie 1893, spre bucuria bunicului care ii poarta o neasemita afectiune.

In 1894 se nastea cel de-al doilea copil , o fata care lua numele bunicii sale Elisabeta.Ea se casatoreste in 1921 cu regele George al II lea al Greciei care moare in 1947 insa cei doi divortasera in 1934.Elisabeta se intoarce in tara stabilindu-se initial la Peles, rememorand universul copilariei atat de drag.Dorind insa sa traiasca singura, departe de aventurile grosolane ale fratelui mai mare , ea se stabileste in Banat in localitatea Banloc.Pleaca definitiv din tara in 4 ianuarie 1948 in trenul ce ducea familia regala (regele Mihai, regina mama **Elena**, Ileana) in exil.S-a stabilit la Cannes pe Coasta de Azur unde si-a castigat painea amara a tineretii dand lectii de pian.S-a stins din viata la 15 noiembrie 1956 la 62 de ani.

Cel de-al treilea copil, tot o fata, Marioara (Mignon) s-a nascut in 1900 . In 1922 se casatoreste cu regele Alexandru I Karagheorghe al Iugoslaviei devenita regina .A ramas insa vaduva in 1934 , sotul fiind asasinat la Marsillia.A avut 3 copii :Tony, Andy si Petru II al Serbiei, rege intre 1934-1945.Anii exilului au fost grei si pentru ea , stabilindu-se abia in 1960 in America la initiativa surorii Ileana devenita maica Alexandra.Acolo avea sa-si gaseasca sfarsitul in 1961 , nemaiputand revedea niciodata nici Pelesul , nici Cotroceniul.

Al patrulea copil a fost Nicolae nascut in 1903.El s-a casatorit in 1931 cu Ioana Doletti, Fiica unor latifundari venetici din Trohail Buzaului, pe ascuns fapt ce a atras mania fratelui mai mare , **Carol** II, care l-a expulzat din tara, invinovatindu-si fratele pentru ceva ce el insusi facuse.De altfel relatiile dintre cei doi nu au fost niciodata prea bune, regina Maria incercand adesea sa medieze desele lor conflicte.Nicky, cum ii spuneau cei dragi nu a facut niciodata abuz de puterea de care dispunea, neincercand niciodata sa ocupe tronul, din contra servind cu loialitate tara, fiind un bun sfatuitor al copilului rege Mihai in anii cand tatal sau parasise tronul.In 1960 Ioana Doletti moare iar printul se recasatoreste cu Thereza Figueira de Mello, alaturi de care va trai ultimele decenii de viata in Elvetia.A murit in iulie 1977 avand aproape varsta ilustrului sau urmas **Carol**

I.Ultima sa dorinta a fost ca osemintele sa-I fie aduse in tara, dar deocamdata ele zac in cimitirul din Laussane.

Cel de-al cincilea copil era o fata , Ileana, nascuta in 1909.Ea se casatoreste in 1931 cu principele Anton de Austria din casa de Habsburg avand cu acesta 6 copii la fel ca mama ei.Dupa moartea sotului se casatoreste cu doctorul Stefan Isarescu, iar dupa 1960 se calugareste devenind maica Alexandra, stareta manastirii ortodoxe- romane din Elywood City , Pensylvannia.Moare in 1991 dupa ce a vizitat Romania postrevolutionara, in special Branul atat de drag ei fiind singurul din cei cinci copii ai familiei regale care si-a vazut visul implinit- acela de vizita tara natala.

Cel de-al saselea copil, Mircea s-a nascut in 1913 insa a murit 3 ani mai tarziu de febra tifoida.

Ceea ce au avut in comun acesti cinci frati a fost o prea mare dragoste fata de locurile copilariei , de Peles si preafrumoasele lui privelisti si ultimul lor gand atat in timpul vietii in exil cat si in pragul mortii s-a indreptat spre Romania , unii dintre ei putandu-si vedea visul implinit , altii nadajduind ca poate dupa moarte sufletele lor se vor odihni in tarana draga.

In ceea ce o priveste pe regina Maria ea a trait 11 ani dupa sotul ei. Sunt cunoscute anumite infidelitati conjugale ale preafrumoasei englezoaice , ignorata de un sot ce inca mai suferea dupa **Elena** Vacarescu si ce se intretinea cu tiganci focoase.Temperamentala Maria , dupa ce nascuse doi copii si Nando (apelativul cu care ea isi alinta sotul) se imbolnavi de febra tifoida, se indragosti de locotenentul Zizi Cantacuzino din suita princiară. Aventura i-a fost cunoscuta si de Ferdinand , care de altfel ii va tolera reginei toate idilele extraconjugale.Apoi a venit pasiunea pentru « printul alb » Barbu Stirbey Administratorul general al Domeniilor Coroanei.Se presupune ca acesta din urma este tatal ultimilor doi copii (Ileana si Mircea). De notorietate publica a fost si idila cu Joe Boyle , colonel canadian de la Crucea Rosie , care in 1917 luase locul primului favorit Barbu Stirbey.

Dupa o viata de adanci trairi, si bune si rele, regina si-a simtit inima sfaramata la 18 iulie 1938 la numai 63 de ani in preaiubitul castel Pelisor.Ceea ce este cert e ca nu-l iertase niciodata pe fiul sau mai mare , **Carol** II care lepadase toate drepturile, prerogativele si onorurile unui mostenitor de Casa Regala si se exilase in 1925 in strainatate , intorcandu-se apoi in 1930 si timp de 8 ani si-a chinuit mama cu numeroase restrictii.Regele insa i-a organizat mamai sale o inmormantare fastuoasa.Dupa dorinta ei inima i-a fost invelita in vata formolizata, asezata intr-o caseta de argint in greutate de 561 de grame (decorata cu 307 pietre pretioase) infasurata de proprii fii (**Carol** si Nicolae) in drapelele Romaniei si Angliei si depusa in Biserica ortodoxa Stella Maris , din gradina minanata a palatului de la Balcic , pe litoralul Marii Negre, din Cadrilater.Dupa ce Cadrilaterul a fost cedat, inima a fost adusa de principesa Ileana la castelul Regal Bran, loc ales in mare secret.Mai tarziu directorul castelului a gasit inima pitita in grilajul metalic de stanca si din 1970 caseta se afla la Muzeul National de Istorie din Bucuresti.Chiar si acum dupa mai bine de o

jumatate de secol parfumul de violete, florile preferate ale reginei , bantuieste castelul de la Sinaia.

Urmatorul succesor pe tronul Romaniei avea sa fie **Carol II** , regele roman despre care s-au scris cele mai multe monografii, descriind viata intesata cu evenimente care mai de care. Asadar se nastea la 15 octombrie 1893, pentru prima oara in Romania un pui de Aquila Neagra in cuibul de la Peles, sub muntii stancosi. Era botezat la 17 octombrie cu alai mare in Manastirea apropiata Sinaiei. De educatia copilului s-a preocupat regele **Carol** personal , care era deodobit de mandru si fericit ca pruncul ii purta numele. I-a adus guvernante engleze pentru a vorbi si limbile straine, primele studii facandu-le cu profesori romani pentru a invata limba, literatura , istoria, geografia tarii. Din adolescenta era preocupat de lectura cartilor , botanica (realiza ierbare la fel ca tatal sau) , dar si de instructia militara si uniforme inzorzonate. La 11 ani defila in uniforma , iar apoi in 1913 urma Academia militara de la Potsdam , Germania. La 20 de ani , cand se stingea **Carol I** , vlastarul regal care-i purta numele , era un june inalt, zvelt, prestant, foarte bine cultivat si instruit , de o personlitate debordanta.

A urmat apoi o tinerețe trairita la maxim care a pricinuit multa suferinta si indignare atat in randurile Casei Regale cat si a poporului. Prima casatorie a fost indelung contestata intrucat aleasa era o romanca Ioana (Zizi) Lambrino, care provenea dintr-o familie aristocratica greco – bizantina. **Carol** hotareste fara stirea parintilor sa se casatoreasca cu aceasta, paraseste garnizoana din Tg. Neamt si deghizat in ofiter rus pleaca impreuna cu Zizi la Odessa , unde in mare taina, la 31 august 1918 se casatoresc. Ferdinand si Maria afland vestea iau imediat masuri drastice , pe **Carol** trimitandu-l la Manastirea Horaita, indepartandu-l de sotia sa cu care insa a reusit sa mentina legatura prin scrisori de o mare intensitate emotionala. In 1920 se naste **Carol** Mircea , rodul acestei legaturi , care este tatal printului Paul de Hohenzollern. Nemaiaavand alta alternativa Zizi trebui sa ia calea exilului in brate cu un copil mic, nemaintorcandu-se in tara , la fel ca **Elena** Văcărescu.

A doua casatorie , una legala de aceasta data (respectand Constitutia) , era cu **Elena** , Printesa a Greciei, fiica regelui Constantin. Cei doi se casatoresc la 10 mai 1921 , iar la nici opt luni s-a nascut unicul lor fiu, Mihai I. Intre **Elena** si **Carol** exista insa o raceala inca de la inceput, care odata cu trecerea anilor s-a inrautatit, la acest lucru contribuind si **Elena** Magda **Lupescu**, fiica de evreu crestinat pe care **Carol** o cunoaste in 1922 si care avea sa-i domine viata pana la moarte. Astfel el parasea o **Elena** regala pentru o **Elena** frivola din popor care va purta diferite nume precum Lupeasca sau Duduia, ultimul fiind apelativul cu care i se adresa **Carol**. In 1925 amanta **Lupescu** fu somata sa paraseasca tara , iar **Carol** mandru si neinduplecat , pleaca dupa dansa la Paris si Venetia de unde il anunta pe rege ca renunta la toate obligatiile de principe mostenitor, pentru a doua oara de data aceasta. Inca o lovitura grea pentru preaincercatii parintii si indurerata tara.

A treia casatorie are loc mult mai tarziu cu evreica **Elena Lupescu**, spre apusul vietii lor dupa ce **Carol** vietuise cu ea timp de 28 de ani. Ea a trait cu **Carol** timp de 10 ani , 1930-1940 , ca regina, nerecunoscuta si neincoronata insa, apoi il urma fidelă in exil prin America si Occident unde in 1949 se cununa religios in vila lor din Estroil , Portugalia, asistati de un preot ortodox. **Carol** se stinge din viata in 1953 la 59 de ani . Marea lui

dragoste **Elena Lupescu**, devenita **Elena** de Hohenzollern i-a supraviețuit un sfert de secol până în 1977. Trupurile lor au fost aduse de curând în România, acțiune sprijinită ferm de nepotul regelui Paul de Hohenzollern (bunica sa Zizi Lambrino fiind prima iubire a regelui), **Carol** fiind înmormântat într-o capela în curtea Bisericii din Curtea de Argeș, iar **Elena Lupescu** în cimitirul situat la 30 minute de mers pe jos în cimitirul Bisericii.

Pagini întregi, false sau adevărate s-au scris de suveranul român, însă cu toate defectele sale nu trebuie uitat faptul că România a atins între 1937-1938 cel mai înalt prag de dezvoltare economică, situându-se în fruntea țărilor exportatoare de grâu și nu numai. E adevărat, a condus autoritar, dizolvând partidele înființând unul singur condus de el însuși, numit Frontul Renasterii, a avut aspre conflicte cu legionarii, Corneliu Zelea Codreanu fiind ucis din comandă sa, a avut circa 3 întâlniri cu Hitler care căuta în domnul român un aliat, însă toate acestea nu pot nega faptul că și-a iubit țara, în propriul fel de a fi. Chiar și în exil gândurile sale s-au îndreptat tot spre România însă era prea târziu pentru el...

Deasemenea s-au spus multe și despre colosala sa avere în momentul când a părăsit România în 1940 cu un tren de 12 vagoane plin cu tablouri (El Greco, Rembrandt, Rubens), obiecte valoroase și bani. După un pelerinaj prin Cuba, Mexic, Brazilia, perechea **Carol-Elena** s-a stabilit la Lisabona. După moartea lui **Carol** pe avera colosala nu au pus mână nici Mihai, fiul de drept, nici **Carol** Mircea, copilul uitat al lui Zizi Lambrino...

Cât despre relațiile dintre **Carol** și fiul său Mihai, acestea nu au fost niciodată prea strălucite având în vedere faptul că Mihai de mic copil a fost purtat între cei doi părinți, mama fiind în Franța, tatăl în România, neiertându-și niciodată tatăl pentru felul cum s-a purtat cu mama lui. Mihai a fost nevoit, timp de 10 ani să trăiască în apropierea Elenei **Lupescu**, cunoscându-i toate mofturile satisfăcute mereu de regele **Carol**. În exil tatăl nu și-a vizitat fiul în Elveția, dar nici acesta nu a venit să-și vadă tatăl, neparticipând nici la înmormântarea sa.

Al patrulea rege din dinastia Hohenzollern-Sigmaringen și ultimul de fapt, a văzut lumina zilei la 25 octombrie 1921 la Sinaia fiind fiul legitim al printului mostenitor **Carol** și al Elenei, principesa a Greciei. Legăturile de sange ale lui Mihai cu Casele Regale englezești, nemțești, rusești, grecești fac din copilul print un pui de Aquila Neagră înzestrat cu cele mai alese gene din Europa care se năstărea parca pentru a șterge rușinea tatălui său și a înfăptui fapte mărețe. N-a fost însă să fie...

El s-a trezit principe mostenitor și apoi rege la numai 6 ani întrucât tatăl său renunțase la tron în favoarea Dudașii și se autoexilase. Astfel în 1927 România avea un rege-copil care conducea țara prin consiliul de regentă format din principele Nicolae (fratele lui **Carol**), patriarhul Miron Costin și primul președinte al Curții de Casație, Gheorghe Buzdugan. Tatăl său însă s-a întors în țară și cu ajutorul unor politicieni și ofițeri a fost proclamat rege la 8 iunie 1930. Fostul copil-rege Mihai I, la 9 ani revine print mostenitor, primind drept consolare de la tatăl său titlul de Mare Voievod de Alba Iulia. În cei 10 ani cât a domnit tatăl său, 1930-1940, Mihai a trăit în umbra năbădăosului său părinte

împreună cu vesnica amantă **Elena Lupescu**, departe de mama sa care era în Franța și căruia îi se îngăduia să-și vadă copilul doar câteva luni pe an. Micul rege creștea însă voinic, educat fiind și de mama sa, principesa **Elena**, având o mare pasiune pentru costumele militare, zborul avioanelor și construcția mașinilor.

La 6 septembrie 1940 regele este obligat să abdice în favoarea fiului său care până la 30 decembrie 1947 este pentru a doua oară rege al României. Plecând însă omul în a cărui umbră trăise, Mihai rămâne deșusolat și intră în captivitatea altui bărbat cu mână forte, generalul Ion Antonescu. În convorbirile cu scriitorul Mircea Ciobanu Mihai spunea « *dupa plecarea regelui am simțit că într-o lume plină de primejdii* ». Și așa a și fost.

Izolată de viața publică, Mihai află în iunie 1941 că România declarase război Uniunii Sovietice. Era fericit de realipirea Basarabiei răpită de Kremlin în 1940, însă considera că generalul făcuse o mare greșală trimițând ostașii noștri peste Nistru, ca să lupte alături de armata hitleristă. Regele opta pentru o pace cu Aliații iar momentul s-a ivit în 1944, în timpul ofensivei sovietice, când, la 23 august convocat de Suveran la Palatul Regal, Antonescu refuza să ceară armistițiul ori să-și dea demisia, în consecință fiind arestat. Hitler a ordonat prinderea regelui viu sau mort, palatul regal fiind bombardat de nemici. Însă românii și-au sprijinit regele și au întors armele împotriva Germaniei, ieșind din axă. Datorită actului de la 23 august 1944 războiul antihitlerist a fost scurtat cu 6 luni.

Castigând teren în România, Rusia și-a impus un guvern în frunte cu Petru Groza, regele fiind în total dezacord. Când comunistii și-au întărit încheierea pozitivă, au făcut presiuni asupra Suveranului să părăsească tronul, primul-ministru Petru Groza și secretarul general al partidului Gheorghe Gheorghiu Dej santajându-l pe rege, la 30 decembrie ca dacă nu iscalește abdicarea în acea noapte vor fi omorâți 1000 de studenți arestați pentru că manifestaseră în favoarea Regelui. În această situație gravă Mihai a spus: »*Nu va curge sânge din pricina mea!*« și a semnat abdicarea.

După câteva zile, însoțit de regina mama **Elena**, Ileana și Elisabeta părăsește țara. În noaptea de 3 spre 4 ianuarie 1948 la granița româno-îugoslavă trenul Suveranului a fost oprit detașându-se vagoanele cu bagaje. Așa că regele Mihai a ajuns în străinătate numai cu hainele de pe el. Și totuși comunistii aveau să țese tot felul de povești legate de bogățiile pe care le-a furat. Iată cum au înțeles comunistii să pună capăt unei dinastii care a muncit pentru binele românilor, pentru bunăstarea țării.

În exil regele alungat și-a câștigat pâinea lucrând ca pilot de încercare, apoi broker într-o firmă greco-germană. S-a căsătorit cu principesa Ana de Bourbon de Parma cu care are cinci fete: Margareta, **Elena**, Sofia, Maria și patru nepoți: Nicolae și Elisabeta Karina (copiii principesei **Elena**) și Mihai și Angelica (copiii principesei Irina).

Asadar viața familiei care a dat atâtea capetenii de vază României încă nu s-a stins. Urmasii Aquilelor Negre viețuiesc pasnic fără bogății și cu frica de Dumnezeu la Lausanne în Elveția, pe malul lacului Geneva. Nu departe se află munții Padurea Neagră, locul de

unde Dunarea a purtat pe apele ei destinele Hohenzollernilor pana in tara de varsare, unde odihnesc demnele lor suflete , in inima poporului care atat de mult i-a indragit.

Se va mai ivi oare vreo Aquila Neagra care sa zboare victorioasa spre Romania pe firul fluviului pana la Marea Neagra ? Sau vom ramane doar cu gustul triumfator al istoriei si cu eterna deviza a acestei adevarate Case Regale :

« Nihil sine Deo ! »